

شهاب میهن دوست، عضو هیئت مدیره انجمن صنایع چرم ایران

یکی از ستون‌های اصلی صنعت‌مان را از دست دادیم

"هنگامی که یک انسان بزرگ را می‌شناسیم که در زندگی موفق زیسته، روح او را در کالبد خویش می‌دمیم و با او زندگی می‌کنیم، و این ما را حیاتی دوباره می‌بخشد." شاندل-دفترهای سبز

همگان مهندس حسن نصیریان را از دلسوزان و دغدغه‌مندان صنعت چرم ایران می‌دانند، فردی که تا آخرین لحظات و با وجود بیماری در راستای پیشرفت این صنعت گام برداشت و از سلوک و منش رفتاری او، تمامی دوستان و همکاران به نیکی یاد می‌کنند. شهاب میهن‌دوست، عضو هیئت مدیره انجمن صنایع چرم ایران از جمله این دوستان و همکاران است که در این گفت‌وگو روایت گر داستان آشنایی خود با ایشان از سال ۱۳۶۷ و آخرین دیدار در پاییز ۱۴۰۲ شد و به سوالات ما در جهت شناخت هرچه بیشتر با مهندس نصیریان پاسخ گفت.

همه
با هم
رشد کنیم

در ابتدا بفرمایید چگونه با مهندس نصیریان آشنا شدید؟

من سال ۶۷ برای اولین بار آقای مهندس نصیریان را در کارخانه چرم مغان ملاقات کردم. در آنجا یک سالی با هم کار کردیم، ایشان در سمت مدیر تولید بودند و من هم در آزمایشگاه کار می‌کردم، و این اولین آشنایی من با ایشان بود. از اطلاعاتی که به بنده می‌دادند، شرایط مناسبی را برای من مهیا کرده بودند تا بتوانم در جریان تولید قرار بگیرم و در حقیقت درس اولیه چرم سازی را من در آنجا شروع کردم. بسیار روزهای خوب و پرباری را با ایشان داشتم.

درباره بیوگرافی ایشان و خصیصه‌های رفتاری و اخلاقی، چه نکاتی از دید شما قابل ذکر است؟

ایشان انسانی سختکوش، آگاه، مطلع نسبت به کار و مسائل پیرامون بودند. انسانی چاره‌جو که راهکارهای درست و نتیجه‌گرا ارائه می‌داد و همواره به دنبال بهبود وضعیت و ایجاد شرایط پربازده در محیط کار بود. از زیاده‌گویی پرهیز می‌کرد و بسیار سنجیده سخن می‌گفت. عاشق کار گروهی بود و در تمام فضاها همراه و همدل بود. چیزی به نام جاه‌طلبی در تفکر ایشان معنا نداشت و هرگز به دنبال منافع شخصی نبود. به جمع فکر می‌کرد و منافع صنعت.

درباره اقدامات و عملکردهای مهندس نصیریان در راستای توسعه صنعت چرم توضیح بفرمایید؟

ایشان از ابتدای کار با حضور در چرم مغان (بهترین تولیدات چرم در آن دوره در ایران متعلق به چرم مغان بود.) در سایه پشتکار، همت و تلاش‌های‌شان، چرم لباسی و آستری تولید می‌شد که هنوز هم خیلی‌ها باتوجه به اینکه کارخانه چرم مغان سال‌هاست، تعطیل شده، جنس‌شان را با عنوان چرم مغان می‌فروشند و از آن نام استفاده می‌کنند. این آغاز حرکت ایشان بود و بعد ایجاد تشکلهای متعدد و همکاری با انجمن‌های مختلف، مدیرمسئول مجله صنعت چرم، عضویت در هیئت مدیره انجمن چرم ایران از ابتدا تا این اواخر که با شروع کسالت استعفا دادند و در دوره بعدی که اخیراً انتخابات آن انجام شد، شرکت نکردند. ایشان در تمام جلساتی که با وزارتخانه‌های متعدد برگزار می‌شد، حضور داشت و نظرات بسیار ارزنده و تاثیرگذاری را ارائه می‌داد، به‌طوری که در تمام سازمان‌ها شناخته شده بود و به‌عنوان «مسئول و حافظ منافع صنعت چرم و مصنوعات چرمی» از ایشان نام برده می‌شد.

بود که کاملاً توسط ایشان متحول شد. استراتژی او عامل تحول برندینگ در صنعت چرم و پوشاک ایران شد. یقیناً می‌توان گفت مهندس نصیریان برای صنعت چرم و مصنوعات چرمی زحمات ارزنده‌ای کشیدند، شخص تاثیرگذار و مفیدی بوده و قدم‌های مثبت بسیاری در این راه برداشته که تک تک فعالان این صنعت به این مهم باور دارند.

مهندس نصیریان

نقاط ضعف این صنعت را در چه موضوعاتی می‌دیدند؟

به دلیل مشکلات سیاسی و اقتصادی (تحریم‌ها)، بزرگ‌ترین دغدغه ایشان نبود ماشین‌آلات نو و به‌روز بود. همچنین عدم شرایط مناسب برای تولید کنندگان، چه از جهت دریافت وام‌های با بهره بانکی کم و چه ایجاد محیط مناسب برای آموزش و تربیت نیروهای کارشناس و خبره، جهت ارتقای صنعت در بخش تولید چرم و مصنوعات چرمی وابسته از جمله کفش بود. علاوه بر این، نقصان استفاده از نیروهای متخصص خارجی چه در بخش تولید و چه در بحث آموزش از دیگر موارد بود.

آخرین دیداری که با مهندس نصیریان داشتید چه زمانی بود؟

گفتن از آخرین دیدار با ایشان برای من خیلی سخت است؛ چند هفته پیش که بنده عازم سفر بودم، به منزل من آمدند با هم دیدار داشتیم. به من گفتند که هفته آینده یک جراحی کوچک دارم که باید انجام دهم، منتظرم زود برگردی. و متأسفانه این آخرین دیدار ما بود.

نکته یا حرف ناگفته‌ای باقی مانده بفرمایید؟

من خیلی چیزها درباره ایشان دارم بگویم که در این مجال نمی‌گنجد، اما در وصف مهندس حسن نصیریان همین بس که انسان بود و انسانی زیست.

درد به روانش!

یادش گرامی

آیا از اظهارنظرها و اقدامات ایشان خاطره‌ای دارید؟

اگر در جلسه مهمی بدون حضور ایشان شرکت می‌کردیم، برای همه سوال بود که آقای نصیریان کجا هستند. من خاطرات بسیاری از ایشان دارم، چون خیلی جاها باهم بودیم، خیلی از این جلسات را با هم شرکت می‌کردیم و تمامی لحظات پر از درس و خاطره بود. به یاد دارم چند سال پیش در یکی از همایش‌های مرتبط با صنعت شرکت کردیم، وقتی به داخل سالن همایش وارد شدم، به روال معمول به دنبال ایشان بودم که ناگهان وی را در انتهای سالن در کنج خلوتی دیدم. به سراغش رفتم و گفتم چرا اینجا! برای شما در ردیف جلو جا در نظر گرفته شده است. با متانت و خوشرویی همیشگی از جایی که نشسته بود، ابراز رضایت کرد و گفت اجازه بدیم جوانانی که برای آینده صنعت در تلاشند از آن جایگاه بهره ببرند.

از دید شما عملکرد مهندس نصیریان چه دستاوردهایی می‌تواند

برای امروز و آینده این صنعت رقم بزند؟

عملکردهای ایشان خیلی پررنگ بوده و دغدغه‌هایشان در ذهن تک‌تک ما شکل گرفته است. از مهم‌ترین آن، باور به توان و تخصص صنعت چرم و مصنوعات چرمی ایران برای رقابت در بازارهای بین‌المللی بود، که بخش اعظم آن برمی‌گردد به حمایت‌های دولت از این صنعت و شرایط حاکم نظام اقتصادی که باید به آن توجه کنند.

نکته قابل اهمیت بعدی، اعتقاد راسخ به استعدادهای جوان و پتانسیل بالای نیروی کار فعال در این صنعت بود. همواره باور داشت که حق این صنعت ادا نشده و تا زمانی که در قید حیات بود و حتی با وجود بیماری هولناک، یکسره دنبال احقاق مطالبات صنعت بود و در آخرین نمایشگاه امپکس که همین اواخر بود، روز اول و از ابتدای صبح با وجود بیماری و ناتوانی از تمام سالن‌ها و غرفه‌ها بازدید و بحث و گفت‌وگو کرد و همکاران را به برنامه‌های پیگیرانه مطالباتشان تشویق کردند. ایشان عضو هیئت مدیره انجمن چرم مشهد بود و با تمام برندها رفتار بسیار حرفه‌ای و شایسته‌ای داشت که موجب اعتماد می‌شد و عاملی بود که همگی دور هم جمع شده، جلسه بگذارند، مشکلات را مطرح کنند و پیگیر راه‌حل باشند. به جرأت می‌توان گفت، در تمام این برندها، شخص قابل قبول همه بود و همه با دید خوب و روی باز از مهندس نصیریان استقبال می‌کردند.

آیا می‌توان گفت صنعت چرم ایران به نوعی مرهون فعالیت‌ها

و زحمات افرادی مانند مهندس نصیریان است؟

ایشان هرکجا که بود بهترین کار و بهترین کیفیت را ارائه می‌داد. از کارنامه کاری ایشان چرم مغان، چرم ساغری، چرم حریر (تولید شترمرغ با همکاری آقای مهندس فتحی) و چرم مشهد